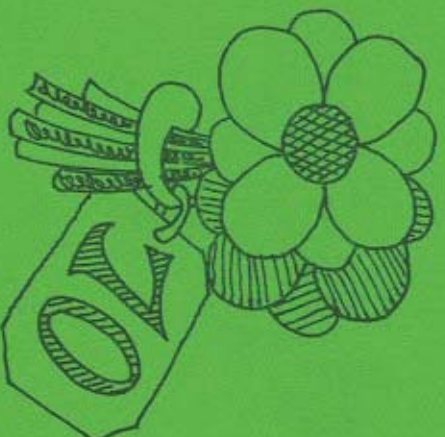

erica

DRIEMAANDELIJKE UITGAVE
VAN DE
WERKGROEP
LIMBURGSE NATUURGIDSSEN

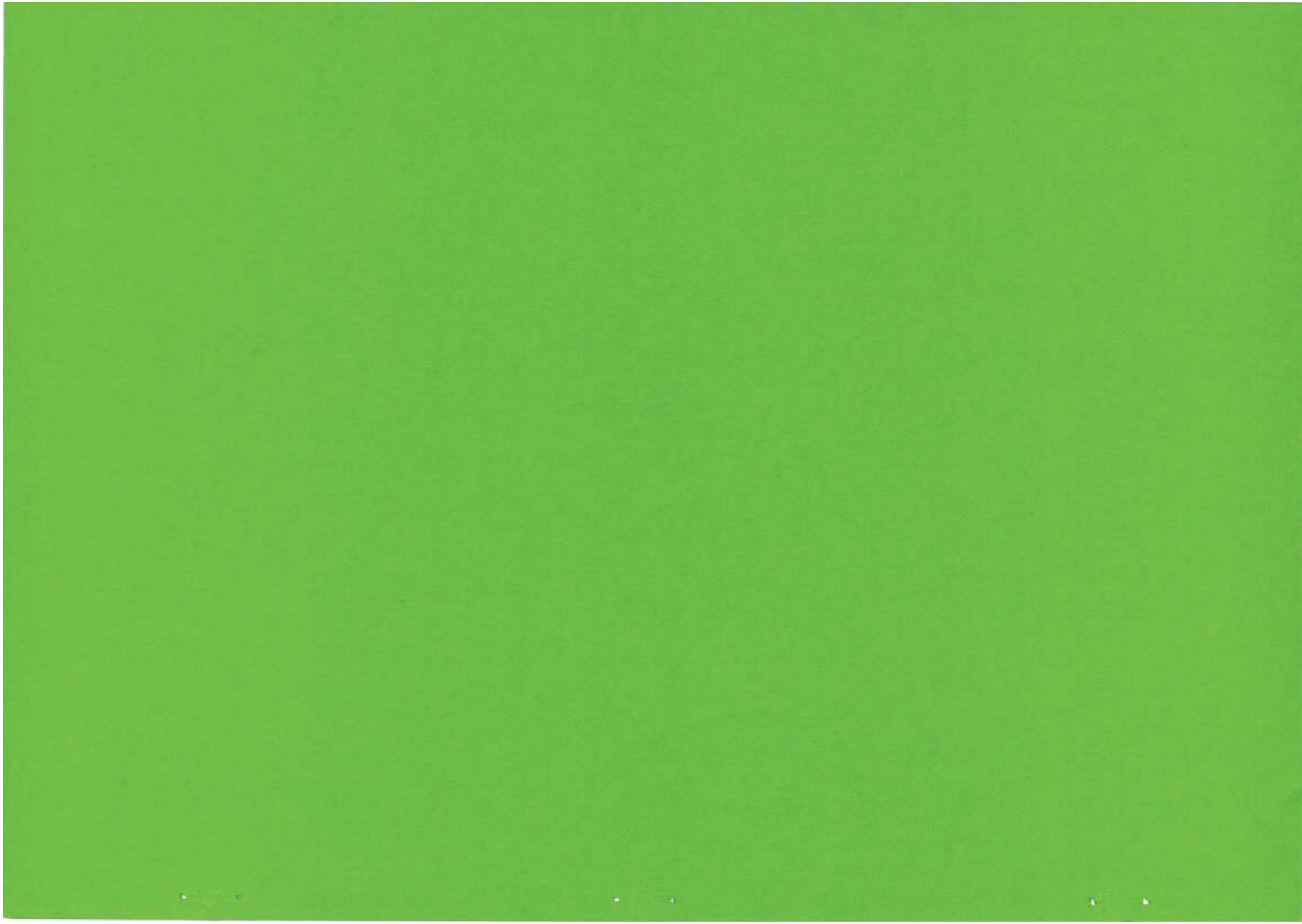
DEC. 80

VERZENDSTER: MARIJKE VAN HOUTTE SPOORWEGSTRAAT 75 3500 HASSELT

492/4

ERICA

8ste JAARGANG 1980.4

Verschiјnt op: 21 maart,

21 juni,

21 september,

21 december.

Erica is een driemaandelјkse uitgave van de Werkgroep Limburgse Natuurgidsen, aangesloten bij NAL: Natuurbeschermingsactie Limburg.

Redactie: alle Limburgse Natuurgidsen.

Redactieadres: Bemvaarstraat, 36, 3583 overpelt.Tel:011/643616.

artikelen toezenden: 1 maand vóór het verschijnen.

Verantwoordelijkheid van de artikels bij elke auteur zelf.

Voorzitter: Roger Schoebben, Dorpsstraat,62,2745 Eigenbilzen.

Secretariaat: Céclie Ulenaers,Steenweg Linde,24, 3570 Peer.

Rekeningnummer: 235-0010248-75. tel: 011/735279.

 Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen uit deze uitgave is alleen toegestaan ten dienste van de natuurbescherming en pas na contact met de respectievelјke auteurs.

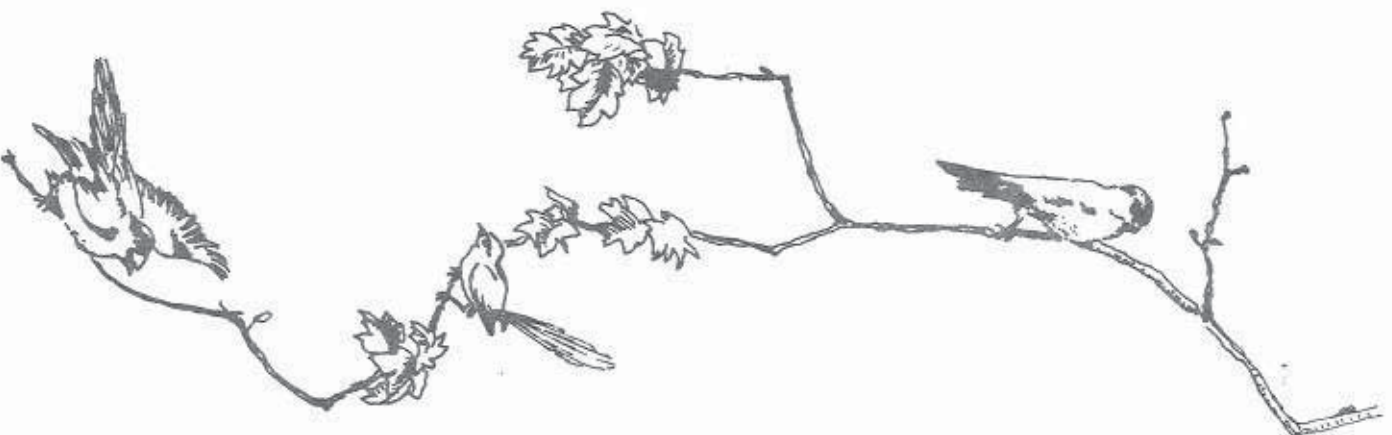

10 LANGE JAREN REEDS, TIMMERDE DE
 WERKGROEP LIMBURGSE NATUURGIDSEN
 AAN DE WEG VAN DE BEWUSTMAKING.

 Meningen, stellingen en uitspreken, afgedrukt in deze uitgave, strijdig met de doelstellingen van de vereniging, worden na be- raad door de redactie van commentaar voorzien. Recht op antwoord is evenwel ten allen tijde gewaarborgd.

INHOUD VAN DIT NUMMER

Algemeenheden	1
Inhoud	2
Brief van de Voorzitter	3
Bij leven en dood	4
Jaarvergadering	5, 6
10 jaar Isis en Natuurgidsen: evengetalinterpretatie voorbereiding tiendaagse besluit slot	7 7, 8 8, 9, 10, 11, 12. 13. 14, 15.
Fijne wandelplekjes geweest: Maessensveld te Overpelt bezinning Korreltje zout	16, 17; 18. 19, 20. 21. 22, 23, 24.
Lichting Natuurgidsen 1980 Huisvuilprobleem, deel 4. Laatste bladzijde van 1980.	25. 26.
Nal-deel	
Weerspreuken	27.

Winter

Mijn ziel is als een sterrewacht
zo stil, met nooit voldane ogen
ze luren in de winternacht
naar deinder van de hemelbogen.

Daphne

BRIEF VAN DE VOORZITTER

Beste Vrienden,

Het jaar '80 loopt weer ten einde. Ook onze decenniumviering ligt weeral een paar maanden achter de rug. Wij hopen dat ieder zijn gading gevonden heeft aan onze feestdis met zijn ruim gevarieerd programma. Enkele hoogtepunten waren de Academische Zitting, het poppenspel en het zeer geslaagd familiefeest. De weekactiviteiten kanden spijtig genoeg, heel wat minder succes. De afwezigen hadden ongelijk. Globaal mogen wij echter spreken van een geslaagde viering, vooral wat de inhoud betreft.

Graag willen wij dan ook alle mensen, die van ver of van dichtbij ook maar iets met de organisatie te maken hadden, van harte danken voor hun inzet. Toch zouden wij enkele hardwerkers, op het gevaar af er andere te vergeten, in de bloemetjes willen zetten. Speciaal onze dank aan Cécile en Jef, die het reuzedeel van het programma te Peer in elkaar boksten en realiseerden. Tevens onze dank aan Lilliane, René en Pol voor het fijne familiefeest.

Maar een nieuw werkjaar staat weer voor de deur. Mogen wij nogmaals een oproep doen bij alle natuurgidsen voor meer medewerking. Wij hebben jullie allen echt hard nodig. Te veel ontmoeten wij overal dezelfde gezichten, zodat deze mensen meer dan overbelast worden.

Op zaterdag 10 januari 1981 krijgen jullie de kans tijdens onze algemene jaarvergadering om jullie te laten horen. Onze nieuwe natuurgidsen van Peer zijn hartelijk welkom; ook op hen rekenen we heel in het bijzonder. Het is immers, dankzij de nieuwe impuls dat onze natuurgidsenerking efficiënt blijft.

In afwachting wensen de bestuursleden jullie allen alvast een vredige Kerst en een heilvol Nieuwjaar.

Roger Schoebben, voorzitter.

DE WAARHEID VINDT HAAR
KLEED VAN FEITEN TE STRAK.
IN VERDICHTSEL BEWEEGT
ZIJ ZICH MET GEMAK.

BIJ LEVEN EN DOOD

MOEDER EN KIND.

Pierre Kemp.

Een moeder voelt aan haar kind
waar het eindigt en waar het begint.
Nu maakt zij er muziek op met haar mond
een geeft aan de lopende band
mepjes met de holle hand,
gelijk zij eertijds verlegen vond
bij haar man, toen die kwam
en zijn plaats in haar lichaam nam.

Bij Ingrid Collys en Ivo Beyen
werd Veerle geboren op 2 september 1980.

Bij Chris Willekens en Herman Beyen
werd Jan geboren op 29 oktober 1980.

Bij Yvonne Daniëls en Paul Capals
werd Hilde geboren op 13 november 1980.

aan allen onze bijzondere gelukwensen.

aan allen onze bijzondere deelneming.

Mevrouw Maria Put, moeder van René Martens,
overleedt op 8 september in de leeftijd van 83 jaar.

Mevrouw Jenne Van de borne, moeder van Frans Costens,
overleedt op 6 september in de leeftijd van 80 jaar.

Mevrouw Maria Lemmens, echtgenote van Jaak Faassen,
overleedt op 12 september in de leeftijd van 41 jaar.

Mevrouw Mariette Vanderhoydonck, schoonzuster van Germaine Cox,
overleedt op 15 oktober in de leeftijd van 40 jaar.

DE MOEDER

Freek Van Leeuwen.

Ik heb het niet gewild, aan mij heeft het niet gelegen,
dat je gestalte en vorm van 't leven hebt gekregen.

Ik heb je weggevloekt en in gedacht,
zag ik jouw en mij al drijven in de gracht.

Maar toen je losbrak en in vloed van rode pijnen,
voelde ik alle haat en bitterheid verdwijnen.

Je was zo klein en in een felle dorst,
stak je je armpjes uit en tastte naar mijn borst.

Nu lig ik moe en ben ik zo stil en trots,
alsof jij Jesus was en ik de Moeder Gods.

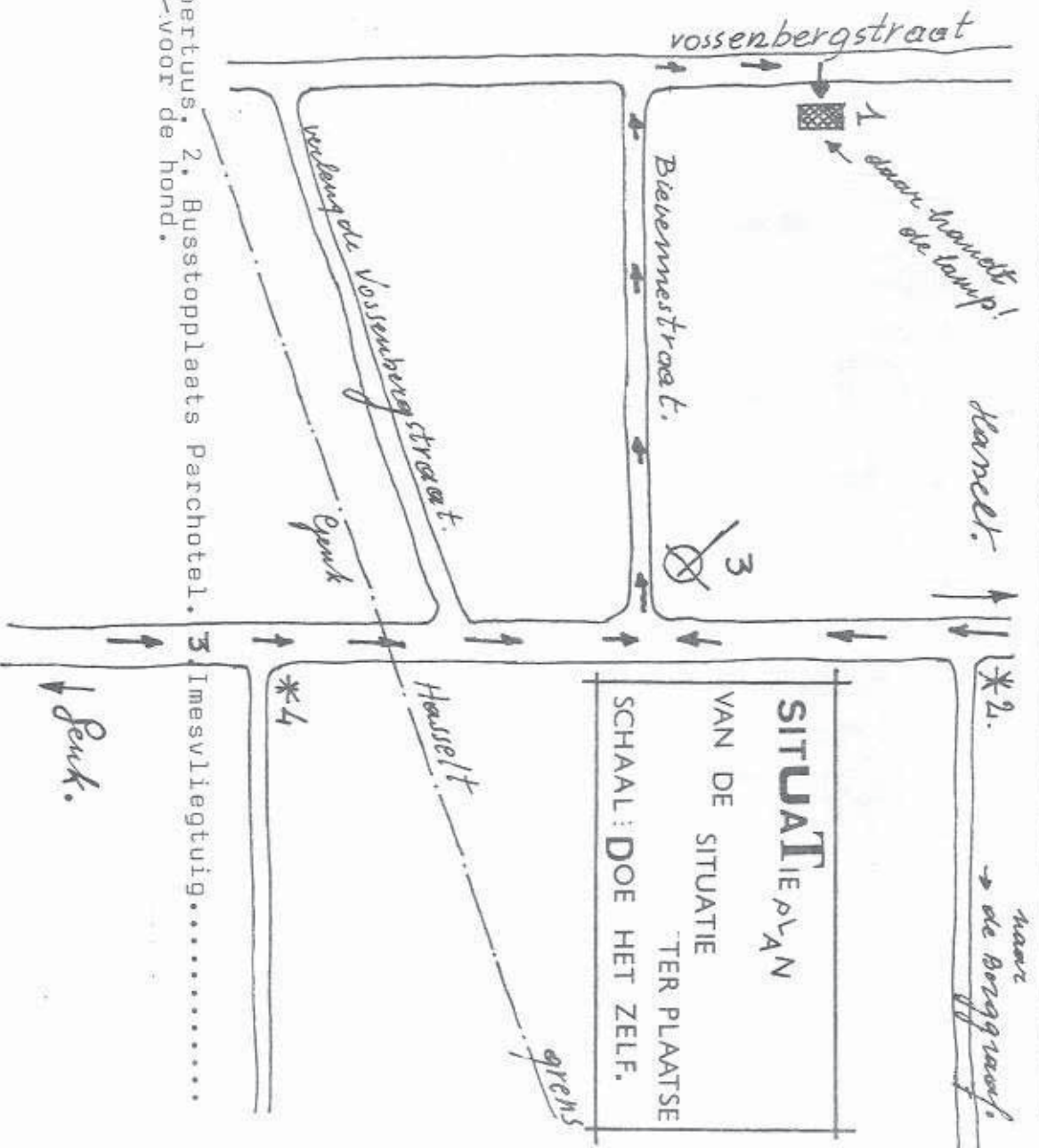
Sekr.: Steenweg 24
Tel. 011/73 52 79

3570 PEER
Bankrek. 235-0010248-75

Provinciale werkgroep van de
v.z.w. Centrum voor Natuurbeschermingseducatie
Ommegeanstraat 26 te 2000 - Antwerpen

Vanuit Genk rijdend naar Hasselt: aan het IMES-vliegtuig linksaf Bievenestraat, Vossenbergsstraat rechtsaf....Malpertuus. Vanuit Hasselt of Zonhoven: aan de brug over het Albertkanaal afdraaien naar Genk. Aan het Imes-vliegtuig..... Vanf de E39: afrit Hasselt-West nemen. rijden in de richting van Genk naar Hasselt. Aan het Imes-vliegtuig linksaf..... Per trein tot Hasselt Station. Autobus Hasselt-Genk nemen. Vragen om te stoppen aan het Parchotel. Verder gaan in de richting van Genk. Aan het IMES-vliegtuig.....Niet meer dan 1 km.

Vergeet je abonnementsgeld en je wandelpapierke niet mee te brengen.
ZORG VOOR EEN VOLLE WAGEN OF KOM MET HET OPENBAAR VERVOER.

1. Malpertuis. 2. Busstopplaats Parchotel.
4. Boom voor de hond.

3. Imesvliegtuig.....

PROGRAMMA OP DE JAARVERGADERING DER LIMBURGSE NATUURGIDSSEN.

10.00 uur: Samenkomst aan het Kasteel te Bokrijk op de parking.
10.15 uur: Winterwandeling

onderwerp: Bomen in de winter.
studie over silhouet, botvorming, enz....
plaats: arboretum van Bokrijk.
leiding: René Martens.

12.30 uur: Lunch.

plaats: Malpertuus, Vossenbergrstraat, Hasselt.
gastvrouw: Lilliane Dedroog.

14.00 uur: Jaarvergadering.

Welkom door Roger Schoebben.
Activiteitenverslag 1980 door Cécile Ulenaers.
Kasverslag door Cécile Ulenaers.
Vormingsactiviteitenprogramma door Hugo Vanderlinden.

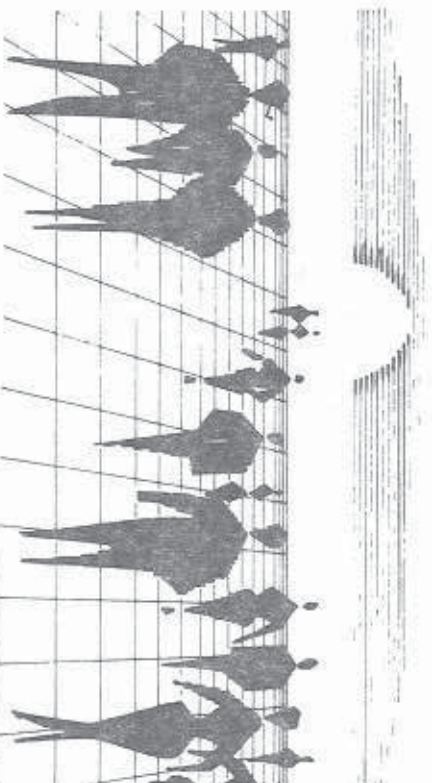
interesse in het voorbije jaar;
interesse voor het komende jaar;

voorstellen van Hugo,
voorstellen van de aanwezigen.

enquête: NIEUWE VISIE OP DE CURSUS NATUURGIDS:

inleiding: Willy Peumans,
bespreking in groepjes aan de hand van vragen.

17.00 uur: Babbeltjes met koffie en natuurtaarten.

INVULSTROOK: op te sturen naar het secretariaat vóór de 10de januari
of mee te brengen naar de jaarvergadering op 10 januari.

NAAM GIDS.....TEL.....
ADRES GIDS.....
TWEDE GIDS.....
NAAM GEBIED.....GEMEENTE.....
SOORT BIOTOOP.....
DATUM.....VERTREKUR.....
PLAATS SAMENKOMST: zeer korte maar duidelijke omschrijving:
.....
.....
.....

vb: ook WIK OF VROEGERE GEMEENTE:.....
FUSIEGEMEENTE.....

wie Erica niet graag verknijpt, kan alle gegevens ook overschrijven.

10 JAAR ISIS EN NATUURGIDSSEN

Bedenkingen in verband met de Groene 10-daagse, van 3 tot en met 12 oktober 1980 ingericht naar aanleiding van het 10-jarig bestaan der Werkgroepen Isis en Limburgse Natuurgidsen.

INTERPRETATIE VAN HET EVANGELIE VAN LUCAS, XIV, VERS 16/24.

Er was eens een man, die wel eens te vlug werd gevat door de vlam van zijn geestdrift als het ging om de verwezenlijking van een groot idee. Hij richtte eens een groot feest aan omdat de verenigingen, waaraan hij gedurende jaren het beste van zichzelf had gegeven, 10 jaar bestonden. Allen waarvan hij dacht dat het gelijkgезinden waren, nodigde hij tot tweemaal toe uit op deze viering. Wanneer het ogenblik gekomen was, sprak hij de meesten nog eens persoonlijk aan en zei: "Alles is gereed, neem naar eigen goedvinden deel aan ons feest."

Eenstemmig begonnen echter allen zich te verontschuldigen: "Ik kan niet komen want ik moet op reis naar Zweden. Ik heb een stuk grond gehuurd en ik moet gaan zien hoe ik daarmee mijn tuin kan vergroten. Mijn gezin gaat vóór deze feestviering, ik kan er helaas niet aan deelnemen. Ik woon te veraf, de verplaatsing is te groot. Ik heb te lage bloeddruk, ik voel mij ongemakkelijk. Een dochter heeft mijn vrouw mij geschonken, ik kan haar niet alleen laten. Ik ben mijn huis aan het vergroten en ik moet verder werken want het gaat winteren. Ik ga liever naar de Hoge Venen, daar kan ik ten minste nog iets bijleren."

De naieve man, die in zijn geestdrift enorme moeite had gedaan om voor iedereen iets in te richten dat hem zinde, werd heel erg droef om al deze uitvluchten, want hij voorvoelde wat er ging gebeuren. Hij hoopte dan maar dat belangstellende vreemdelingen zijn zalen zouden vullen om deel te nemen aan zijn feestmaal.

Maar ook deze lieten het afweten en de naieveling bleef heel alleen achter met zijn ontgoocheling en de schulden die hij voor zijn verenigingen had gemaakt om het iedereen naar de zin te maken. Vriendelijk maar dringend werd hij bovendien verzocht zijn beklag maar voor zichzelf te houden gezien de schijn van de eendracht voor de buitenwereld moest worden gered.

De man was echter gewoon te zeggen wat hem op het hart lag in plaats van de boel te verdraaien om het imago te redden en gezien zijn mond nu vol gal was kon hij geen honig spuwen. Heel verbitterd wendde hij zich dan ook af en zwoer nooit meer zulke hevige inspanningen te doen voor een gemeenschap die er toch geen respect voor kon opbrengen.

VOORBEREIDING

Inrichter van de 20 manifestaties die werden gedaan op 10 dagen, wil ik daarover een summier verslag uitbrengen en een tipje lichten van de sluijer die hangt over het gebeurde. Alben de markante feiten worden vermeld om niet te veel plaats in te nemen. Dat kan trouwens toch niet, daarvoor moest je er zelf bij zijn.

Na jarenlang vergeefs verzoek om suggesties in verband met de viering heb ik in het voorjaar maar zelf een programma ontworpen. Dat werd uitvoerig doorgelicht, aangepast en uitgebreid met voorstellen van P.Evers en J. Debrun. Niemand kan dus zeggen dat het niet was gekend, dat er geen inspraakmogelijkheid is geweest, noch van links, noch van rechts.

Alle contacten waren afgesloten in begin juni, alle teksten waren drukklaar op half augustus, de verwachtingen waren hoog gespannen. In laatste instantie werd bij Isis beslist het natuurcentrum met voedingswin-

SLOT;

Op het Familiefeest werd zoals afgesproken een feestrede uitgesproken door Pater Landewald. Hij deed dit in de vorm van een historisch overzicht van de Natuurbescherming in Noord-Limburg. Hij eindigde met een gedicht. U hebt dat allen reeds ontvangen van Jules Van Voorden die U met deze gelegenheid aanspoorde U te abonneren op Natura Limburg, een groen blad waarvan vooral Landewald en Jules de ziel zijn. Vanzelfspkend gaan Jullie allen in op dit voorstel want ook dit is een vorm van eendracht....en daarom meer dan noodzakelijk. Omdat dit gedicht verscheen op losse bladeren en omdat wij niet graag zouden hebben dat het verloren gaat, drukken wij het hier als definitief slot van het geschrift over de Tiendaagse af. De man eindigde dus als volgt.....

Beste Vrienden, U verwachtte waarschijnlijk een "feestrede" zoals het programma aankondigde. Om daar enigzins aan tegemoet te komen laat ik hier een gedicht volgen. Bij voorbaat waarschuw ik U voor de nogal "ronkende" klanken, misschien herinnerend aan de epische dichttrand van voorbije tijden. Maar kom: mag een feestgedicht niet ronken? Zo ja, hier gaat het dan.

TIEN JAAR LIMBURGSE NATUURGIDSEN.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Naturgidsen
daagden plots op
als vurige flitsen
doorheen het nog te mistig grauw
van Limburgs groene gouw.

Hun bundellichten
op nabij en ver gericht,
verhelderden de horizon;
Limburgs groen moest, naar hun zin,
gans gaaf en gezond
en ongewond
de toekomst in.

Zij startten met een klaar begin,
een nieuwe, strenge wending:
"Geen, niet de minste roof.
Ook niet de minste schending."
belijdend fier
hun vast geloof
in levensrecht voor plant en dier.

Limburg vernam, wel iets verrast,
zulk kras geluid:
"Houd af de hand,
want ieder kruid,
al wat er wast,
elk wezen heeft zijn waarde,
al wat de aarde
aan wildheid wekt
geldt, naar plan en wet,
volstrekt
met reinste goud te wegen."

Het groene gidsenleger,
entens, integer,
trok toen, met trouwe tred,
door bos en veld en heide,
geleide
enthouslast de groenen
die wilden mens met scheppingswerk verzoenen
en die, met open ogen,
naar 't vele schone,
te gering geacht,
zich diep demoeidig bogen.

Het werd een tonen
van niet te schatten pracht,
gelijk ontroerd
slechts even
met tere vinger aangeroerd;
geen enkel leven
moedwillig doden,
veeleer ontvangen
als minner te ontwijden bode
van edel menselijk verlangen.

Zo, jaar na jaar,
nu reeds tien malen,
versterkte, schaar na schaar,
het heir dat, zonder pralen
en wars van baat,
gewoon,
met stipte regelmaat,
ons eigen schoon
door honderden,
vol ontzag, doet bewonderen.

Diezelfde zachte vrouwen, mannen,
die voor zo'n tere zaak zich spannen,
zodra het om verweren gaat
staan bikkelaar paraat,
getrouw aan hun blazoën:
het niet te storen groen,
al wat de Schepper wilde
met onverstilde
verbetenheid ontrukken
aan greep van welvaartsnukken.

Verflauw niet groene gidsen,
ons Limburg kan Uw moed niet missen.
Uw stem mag niet verstommen,
blijf, druk en lang nog, drommen
omheen U scharen.

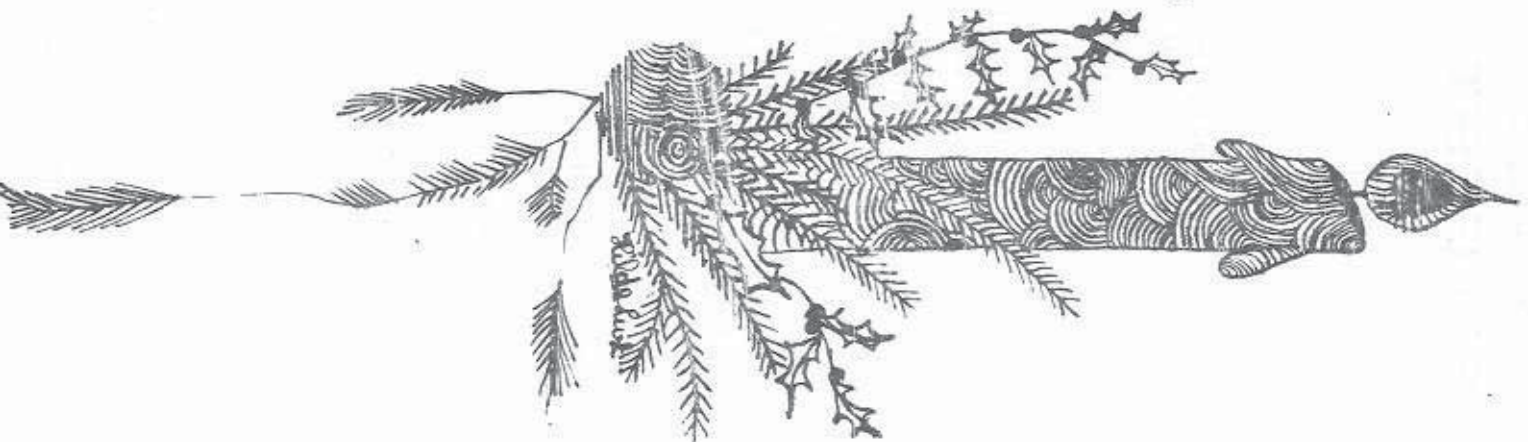
Wij wensen U welvaren
in groei-kracht door de jaren.
Natuurgidsen, hou stand
in hechte band,
en blijf als vurige flitsen,
aan Limburg voller grootheid geven.

Hou zee, en doe de schenders beven.

Landewald Jansen, o.m.f.

PROFICIAT

Wij vernemen in extremis, dat het Van Veldeke-leeën-Komitee te Herk-de-Stad, de Wendelinusprijs 1980 heeft toegekend aan Pater Landewald. Daarmee werd zijn verdienste onderlijnd voor zijn wetenschappelijk werk op het vlak van de natuurobservatie. Wij feliciteren hem van harte en denken de tolk te zijn van alle "groen"-denkenden als wij zeggen dat zijn erkenning meer dan verdiend is.

FIJNE WANDELPLEKJES. GEWEEEST

IN NAAM VAN HET GOEDE, DOEN MACHTHEBBERS, NIETS DAN HET SLECHTE.
Tijl Uilenspiegel

WIE IS DIE MACHTHEBBER?

Niemand minder dan de E-39, een intercommunale die zich door de jaren de allure heeft aangemeten van een wegenfirma, een intercommunale die volgens de mening van kenners reeds lang aan afbouw toe is omdat haar functie reeds lang is voorbij gestreefd. Hij wordt echter beheerd door heren (nou ja, heren...?) die in de rapte na hun uren nog wat willen bijverdienen, een flinke kluit waarvoor dan ook nog geen pink hoeft te worden uitgestoken.

Cumul is verboden voor Jan met de Pet. De groten aanzien dat echter als een verworven recht, want die mogen alles. Er zijn er dan ook die voor geen 20 beheersmandaten gaan omstaan. Een daarvan is voor velen de E-39 die daarvoor dan ook in leven wordt gehouden tegen wil en dank en niet zelden met veel slinkse streken. Daarbij: het opzadelen van de gemeenschap met dure kunstwerken (nou ja, kunst...?) en overbodige wegen.

Gezien het nut daarvan niet is te bewijzen worden werkloosheid en crisis gehanteerd als dekmantel en doordrukmiddel. Die doen het immers altijd. Vooral Jan met de Pet die zijn tijd verspilt met sport en TV, en die het vertikt van uit zijn ogen te kijken wordt met dat argument misleid. Brood en spelen, de eeuwige argumenten om hem zoet te houden.

Toch weet niemand waar hij aan toe is want die E39 hanteert de lepe techniek van de stilte. Je hoort of ziet hem niet, je weet niet wat hij eigenlijk uitspookt. Alles gebeurt in het molledonker alsof het daglicht wordt gespuurd. Toch wordt er wel altijd ergens op een intimiderende manier gesleept met jalons en hoekmeters. Daarbij stoort men zich niet aan eigendomsrecht want men doet alsof alles reeds onteigend is. Tegenpruttelende werkmensjes worden afgeblaft, plat geslagen met dreigementen. Desnoods komt er rijkswachtertoon aan te pas.

WAAR HEBBEN WIJ HET OVER?

Wij hebben het over niet minder dan het Maesensveld te Overpelt, de laatste brok onafgebroken landbouwgrond in de gemeente, destijds met veel zweet en hard labeur veroverd op de heil.

Doorsneden van onverharde veldwegen en zandige paden is dit gebied lieflijk om aan te zien. Van oudsher staat menige hotwal er model voor landelijkheid. Het is het laatste toevluchtsoord voor de wandelaars van de derde leeftijd uit het aangrenzende tehuis. Meer dan 100 kinderen uit de aangrenzende woonkern met dezelfde naam vinden er recreatiemogelijkheid in volle natuur. Scholen gebruiken het als een didactisch voorbeeld van hoe het vroeger was. Het gebied hoort tot de Vallei van de Holvense Beek. Natuurverenigingen vinden er gelegenheid tot onderzoek naar de laatste autentieke bewoners. Niet meer dan, maar ook niet minder dan 4 landbouwbedrijven vinden er bestaansmogelijkheid. Daarbij mogen zeker de toeleveringsbedrijven niet vergeten worden als men dan toch wil schermen met het begrip werkegelegenheid.

O WEE, ... O WEE, ... O WEE, ECHTER, ...

Dit gebied ligt tussen de Dorpskern en de Noord-Zuid-Verbinding, een vermomde A24 waarvan alleen de naam werd veranderd, een weg van ergens naar nergens waarvan het nut wetenschappelijk niet is te bewijzen, een monster dat ondertussen de hele streek heeft vernield. De Dorpskern is langs het Oosten reeds ontsloten door een Ring zonder verkeer, want de middenstand wil geen ontlasting van het Centrum. Speculanten van allerlei allooi willen nu ook het Westelijk deel van de Ring en die zou volgens de E39 dringend en noodzakelijk moeten verbonden worden met de A24. Ontsluiten noemen zij dat, leegzuigen heten wij dat. Zien de Middenstanders dat dan niet? En hoe zou dat kunnen gebeuren, denk je? Juist, dwars door het Maessensveld, want dat was de enige overblijvende open plek. Hoe raad je Het?

NOCHTANS...NOCHTANS...NOCHTANS...NOCHTANS....

De autochtonen hebben zich verzet met hand en tand, getuige hun lange handtekenlijst tegen de aanleg. De burgemeester verklaarde zich schriftelijk tegenstander. Het voltallige gemeentebestuur verwees het onding naar de kelder want de verkiezingen naderden met rasse schreden en de stemmen van het Mesensveld mochten niet naar een andere lijst.

De Ministers van Openbare Werken: Mathot en Dufraigne, schreven dat zij afzagen van deze overbodige en dwaze verbinding en ook Chabert bekijkt het project met zijn bekend scheef oog. Hoge ambtenaren van Bruggen en Wegen noemden de doorbreking van het Maessensveld een voorbeeld van sadisme. Onderwijsinspectie pleitte voor het behoud uit didactisch oogpunt. Boerenorganisaties stonden aan de klaagmuur over de opoffering van niet minder dan 70 hectaren duur verworven landbouwgrond. De natuurverenigingen Isis, Wielewaal, Werkgroep 4 en Panda gingen dwars liggen tegen de aftakeling der Vallei en de teloorgang van deze waterhoek. Kortom; niemand, maar dan ook niemand was gelukkig met dit nu eens werkelijk overbodig en milieuschennend geval. Het hele ongeluksding verhuisde naar de verdomhoek, het kabaal luwde als de wind na de storm, de belanghebbenden sliepen weer in.

EN TOCH...EN TOCH...EN TOCH....

Zoals met de A24 werd ook hier te vroeg victorie gekraaid. Dacht je, dat de E39 zijn kop in het zand zou steken zoals de Kempenaars? Dacht je dat de E39 zich zo maar 220 miljoen liet ontglijpen? Vergeet het maar, dan ken ze nog niet.

Ijverig wroetten hun trawanten verder in het donker. Simpele boerkeus werden achterbaks bewerkt met beloften voor bouwplaatsen. Er werd gezwaaid met grote sommen uit de zak van de gemeenschap die dienden als lokaas. Bewindvoerders werden gepaaid met dwaze beloften. Stel je voor: de Gemeente krijgt het Westelijk deel van de Ring gratis als de aansluiting mag worden gelegd. Alsof dat voor de belastingbetaler iets uitmaakt. En wat gebeurde er? Ze traptten in de val, de vroege vaderen voor wie het grote licht alleen maar brandt voor hun eigen zak, de verantwoordelijken die lak hebben aan de centen van de gemeenschap, de basisleggers van een betonnen toekomst zonder eten, de sjacheraars met onze duur bevochten landbouwgrond.

Zijn het echter geen moderne Judassen? Want zonder het gemeentebestuur of de plaatselijke bewoners te kennen werd het zaakje beklonken. Ondanks dat Overpeelt zijn buik meer dan vol heeft van die opritten, gaat het Maessensveld eraan. Het werd gewoon verkansels voor wat centen.

Dat moet inderdaad de mening zijn van die partij en van die intercommunale. Hoe is anders de hardnekkigheid te verklaren, waarmee hun mandatarissen en de Overpelter gemeentevaderen de realisaties blijven nastreven van deze volkomen nutteloze, schandalig dure en milieuschenende projecten, zoals de fel omstreden verbindingsweg tussen de Noord-Zuid-Verbinding en de Ringlaan te Overpelt.

En dit:

ONDANKS de tegenkanting van zoveel buurtbewoners, politici, personen uit de landbouwsector en de natuurbeschermingsmilieu's die wel eerlijk en objectief blijven denken en niet ten alle tijde misbruik maken van het gouden kalf der werkloosheid;

ONDANKS de recente onthullingen over corruptie in de sector Openbare Werken in Limburg, die waakzaamheid eisen en geen overhaasting;

ONDANKS de oproep van 17 senatoren bij de bespreking der Begroting van Openbare Werken in de Senaat op 19 mei 11. waarbij zij op een pathetische manier aandrongen de nodige reserve aan de dag te leggen wat de inname der open ruimte betreft.

ONDANKS het feit dat de in aanbouw zijnde verbindingsweg met Hamont enerzijds en de aansluitingsweg voor de gemeente Neerpelt anderzijds alle verkeer weghouden uit de gemeente Overpelt;

ONDANKS het feit dat er reeds drie bestaande, goed uitgeruste en recent aangepaste wegen en één in aanbouw zijnde toevoerweg bestaan;

ONDANKS het feit dat dit voor Overpelt met amper 11.000 inwoners toch ruimschoots voldoende is;

ONDANKS de crisis, waarbij de CVP van iedere KLEINE burger elke frank blijft omdraaien, maar er zelf niet voor terugschrikt meer dan 200 miljoen weg te smijten en te verkwisten aan deze nutteloze oprit

ONDANKS het feit dat er nog maar eens een kanjes van een brug moet worden gebouwd over de spoorweg Antwerpen-Neerpelt.

---..BESLUIT...BESLUIT...BESLUIT...BESLUIT...BESLUIT...BESLUIT...

Brave burgers, wilt gij blijven knikken als een negerke op een offerblok? Wilt gij deze dictatuur van de sterkste blijven ondergaan? De CVP voelt zich ongetwijfeld de sterkste, maar mag het "recht van de sterkste" blijven gelden in een democratie die naam waardig? Zoals de jongeren uit haar eigen partij het dictatoriale optreden inzake benoemingspolitiek te Overpelt aan de kaak stelde, zo willen wij haar politiek van schijnheiligheid aanklagen: aan anderen besparingen opleggen en de burgers geld aftroggelen om het zelf te verkwisten. Je moet maar durven. En wiens belangen worden daarmee gediend?

De protesten tegen de Noord-Zuid-Verbinding werden steeds op een faire manier gevoerd. Van alle zijden kwam er respons. Alleen de CVP en de E39 doen hardnekkig voort tegen beter weten in. Alleen de CVP en de E39 laptten alles aan hun laars en zwegen als vermoord. Wellicht met de bedoeling een herhaling op te dissen van het verleden. Zij willen ons weer eens voor de voldongen feiten stellen. Zij willen ons weer een provoceren en onze acties dood verven. Daarom de vraag:

---..CVP en E39: zoeken jullie opnieuw een confrontatie zoals in 1977 ????

Samenstelling: Jef Leijssen.

Functie: aantonen dat de grondhonger van de E39 nog niet is gestild.
Bronnen: documentatie en briefwisseling v/h actiecomitee Maesensveld.

Dossier A24 van het Actiecomitee A24, vierde uitgave.

Nevenfunctie: aantonen dat natuurbeschermers naast natuurbeleven nog andere dingen te doen hebben, en dat er anders alles aan gaat.

BEZINNING

ZATERDAG, 8 NOVEMBER 1980 IN DE VOORMIDDAG.

Begravenis van Eric Deraymaker, de eerste hongerstaker tegen de A24, een der weinigen die bereid waren tot op de bodem te gaan in hun verzet tegen de E39. 21 jaar oud, juist volwassen geworden, juist recht hebbende op eigen zelfstandige beslissingen.

Uit vrije wil is hij heen gegaan naar een ander bestaan. Hij zag het niet meer zitten in die maatschappij, die aaneenhangt van hebzucht en eigenbelang. Vrijwillig ging hij weg, omdat hij de ongelijkheid en de verdrukking niet langer kon verdragen; omdat hij vergeefs protesteerde tegen het gebrek aan open ruimte voor de kleine man, omdat hij niet meer wilde geleefd worden door partij, vakbond of intercommunales zoals de E39 er een is.

En daar stonden wij dan met honderden, geslagen lijk honden door dit onverwacht gebeurde. Daar stonden wij dan in de koude vrieslucht, tussen de opeenstapeling der grafmonumenten of moet ik zeggen statussymbolen die bedolven waren onder de bevroren chrysanten waaraan rijkelijk was verdiend. Daar stonden wij dan onze spijt te verbijten om dit te vroege heengaan, denkend aan onze tekortkomingen, aan onze slappe houding in het gevecht voor een beter leefbare wereld en de opvang der gefrustreerden.

Daar stonden wij dan met honderden, met een krop in de keel te luisteren naar de afscheidswwoorden die door Jef Peeters, voorzitter van het Ac-teicomitee A24, werden uitgesproken in de naam van ons allen.

BESTE ERIC,

Toen ik je leerde kennen als student, voelde ik meteen aan, dat je op die jeudige leeftijd reeds een dieper inzicht bezat in de problemen van onze samenleving dan de meeste anderen. Je naam geen blad voor de mond om openlijk en oprecht, soms met een zekere brutaliteit, je standpunt te verdedigen. Je droomde van een ideale maatschappij, een meer menselijke dan deze waarin we nu moeten leven. Jouw streven naar verbetering bleef niet beperkt tot enkel maar woorden of nutteloos filosofieren. Je zag er niet tegenop om je daadwerkelijk in te zetten en zelfs de nodige inspanningen te leveren, die anderen niet altijd begrepen.

Ik leerde je oprecht idealisme in het bijzonder kennen in de epische strijd tegen de aanleg van een nutteloze en uiterst schennende autoweg A24. De A24, die een symbool was van materialistische winstbejag in het voordeel van enkele goed geplaatsten; ten nadele echter van zovelen, die slechts over geringe middelen beschikten om hun streven naar een humanere wereld te verdedigen.

Met hart en ziel nam je als enige jongere deel aan de hongerstaking, die bedoeld was om openbaar onze standpunten kracht bij te zetten. Het was het uiterste middel om in deze onverschillige wereld de aandacht te vestigen op het goed recht van een machteloze meerderheid.

Je was ook de stuwende kracht in het jongerenfront tegen de A24: je aandeel was groot in de twee scholierenstakingen. Het verwonderde

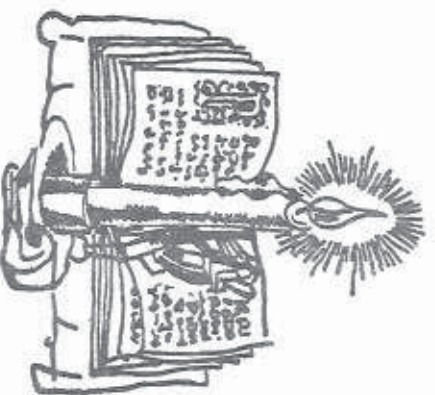
dan ook niemand dat je, toen de strijd was gestreden, op ons feest werd gelauperd als één van de 12 meest actieven.

Later heb ik je nog verschillende keren ontmoet op ant-kernenergiebetogingen. Ook daar weer begreep je duidelijk hoe welzijn en menselijk geluk diametraal staan tegenover welvaart en plat materialisme. Bij dit droevig afscheid komt onvermijdelijk de gedachte in ons op, dat er voor overtuigden van Uw soort in deze egoistische en op winstbejag beluste wereld uiteindelijk nog moeilijk plaatsruimte bestaat.

Velen ondergaan onze samenleving gewoon als een ossegespan, dat ge-dwee de bevelen van de voerman volgt. Ze denken niet, ze worden gedacht; ze handelen niet, ze worden bevelen; kortom ze leven niet, ze worden geleefd. Ook wij, die U hier voor de laatste maal omringen, zijn niet altijd vrij te pleiten van compromissen. Wij trachten op deze manier, hoe moeilijk het voor ons ook is, te leven. Het verwondert ons echter nu niet meer dat er nog anderen zijn die geen compromissen aanvaarden. Zij kiezen vrij en op een heel persoonlijke manier bij het zoeken naar eigen waarden. Dit leidt echter onvermijdelijk tot soms fatale botsingen met de zogenaamde geldende normen van de maatschappij.

Wij nemen thans afscheid van jou met de troostende gedachte dat jouw leven, hoe kort het ook geweest is, voor ons een aansporing blijft om de eerlijke strijd verder te zetten voor de idealen die de gemeenschap ten nutte zijn. Spontaan denken wij hierbij aan 2 bekende uitspraken: "OORDEEL NIET EN U ZAL NIET GEOORDEELD WORDEN" en anderzijds aan de woorden van CICERO: "O praeciorum diem cum ex hac turba et colluvione discedam." "O HEERLIJKE DAG, WANNEER IK ZAL WEG GAAN UIT DE CHAOS VAN DEZE GROTE MASSA."

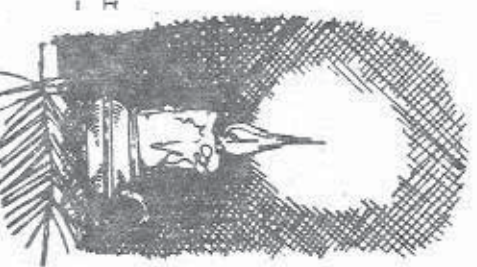
Als de dagen trager worden
en langzaam het leven rust
keren de dingen weer naar de stilte
en het wachten op de witte winter
de herinnering aan de dood
beeft in de kille mist.

MET EEN KORRELJUE ZOUT

VERGILIUS.

Vergilius leefde in de eerste eeuw voor Christus. Van huis uit was hij boer. Hij probeerde het te maken als advocaat in het toen ook al drukke Rome, maar hij besefte al vroeg dat hij daarvoor niet in de wieg was gelegd. Terug in de weidse vlakte rond Mantua, met de Dolomieten aan de einder in het Noorden, gaat hij weer boeren.....en dichten. En als reactie op zijn barre Roomse tijd, schetst hij een lieflijk buitenleven. En gelijk had ie. De boer van toen leefde en werkte in harmonie met de natuur de aarde in de Po-vlakte was vruchtbaar en het klimaat mild. Een beetje werk daarbij was voldoende om te voorzien in de bescheiden behoeften.

Dat staat allemaal ontroerend eenvoudig op het einde van zijn eerste gedichten: "Blijf maar hier eten; er is genoeg: zoete appels, malse kastanjes en een hele keur kazen."

De man wie de uitnodiging geldt zit in nesten: hij moet vertrekken want zijn grond is door de Staat aangeslagen om aan een te oude soldaat te worden geschonken als pensioen. De grond verlaten waarop ouders, grootouders en verder geboren werden, werkten, beminden en stierven, snijdt een boer zoal in zijn vlees. Wat hem daarbij nog meer dwars zit, is het besef, dat die hele onteigeningsoperatie neerkomt op het werpen van parels voor de zwijnen.

Heeft zo'n ruwe krijgsman de "feeling" om te weten wanneer de boenen moeten geplant worden? Hoe kan de met hutsepot en wijn gevulde kazernerat, de malve en de andijvie in olifolie naar waarde schatten? En kunnen de dieren zijn onbehouwen taaltje verstaan? Wedden dat die soldaat het geen jaar uithoudt op de boerderij? Wedden dat hij in Mantua gauw een kroeg gaat openen? En dan is het mooie landbouwbedrijf totaal naar de bliksem. Is dat niet hemeltergend?

Dit gebeurde, beste lezer, in de eerste eeuw vóór onze tijdrekening. Dat in die tijd voor een Via Appia een tiental olifbomen plaats moesten maken; dat een heilweg naar Tongeren het einde betekende voor een smakelijk stukje paardebloem, dat stuit ons inderdaad tegen de borst. Maar we moeten het de Romeinen vergeven: zij waren toedertijd niet wijzer. Het is vandaag de dag, dankzij de voortschrijdende beschaving, volstrekt uitgesloten dat zo losbollig met onze landbouwgrond wordt omgesprongen.

Nu we met miljarden mensen op dezelfde oude wereldbol aan eten moeten geraken, is het voor iedereen duidelijk dat geen morzel grond wordt aangewend op een verkeerde manier en dat ieders levenswijze sober, eenvoudig en natuurlijk is.

HALES.

LICHTING 1980

NATUURGIDSSEN PEER

Zoals in de Gidsenwerking 70-80 door de Voorzitter werd gezegd, wordt de cursus voor natuurgids soms ingericht op plaatsen waar een milieuvereniging erom vraagt. Dat gebeurt om jonge of nieuwe krachten aan te trekken, om een vereniging te versterken, om nieuwe groepen uit de grond te stampen, enz...er zijn zoveel motieven voor.

Voot Werkgroep Isis was dat gelijkaardig, maar toch enigzins anders. In het kader van het geplande natuurcentrum, was het noodzakelijk nieuwe elementen aan te trekken, die ieder hun eigen inbreng hebben om de vereniging te steunen in haar werking.

Alhoewel gepland voor 1978 kreeg Isis dan toch in 1979 de kans promotor te spelen voor de 11de lichting van Natuurgidsen. In september werden niet minder dan 86 personen bereid gevonden een gans jaar lang vele dagen van hun vrije tijd te offeren om zich te bekwalen in het leggen van een basis voor de natuurstudie. Voor hen werd een tipje opgelicht van het doek dat hangt over het waardevolle schrijn dat natuur heet. Dat gebeurde in het Parochiaal Centrum te Peer, waarvan wij de beleidvoerders hartelijk danken om de gastvrije ontvangst.

Op de eindzitting van 13 september 1980 bewezen niet minder dan 43 mensen dat zij voldoende karaktersterkte hadden opgebracht om het meer dan een jaar vol te houden. Hartelijke gelukwensen aan allen. Het evaluatiegetuigschrift dat zij vandaag, 3 oktober 1980, ontvangen is dan ook een mooi aandenken. Het is als het ware een bekroning van al die inspanningen. De resultaten van de ondervragingen lagen op een zeer hoog niveau, wat een erg gewaardeerde inzet bewijst.

Moge elke gediplomeerde natuurgids de opgedane kennis op een of andere manier ten nutte maken van de gemeenschap. Dat is de wens van de begeleiding die verzorgd werd door Cécile Ulenaers en Jef Leijssen voor wie het een verrijking was met al die gemotiveerde mensen kennis te mogen maken.

LIJST VAN DE GEDIPLOMEERDE NATUURGIDSSEN, LICHTING PEER 1980.

Om het mogelijk te maken, naderhand nog eens beroep te doen op iemand of gebruik te maken van het eindwerk, geven wij achtereenvolgens alfabetisch de naam, het adres en de titel van het eindwerk der cursisten.

Aerts Alfons, Doelenstraat, 51, 3540 Heusden-Zolder. 011/43.33.81.

Het dal van de Mangelbeek, Heusden-Zolder.

Bergs Jos, Olmenweg, 38, 3970 Leopoldsburg.

De Hepense Bossen.

Bomans Jan, Kortestraat, 1, 3578 Meeuwen; 011/46.21.72.

De Omgeving van de Bereheide en de Aa-beek.

Boonen Theo, Koleneind, 74, 3590 Hamont.

Wandelgids Beverbeek, Hamont-Achel.

Borgs Karel, Reeënlaan, 2, 3540 Heusden-Zolder. 011/22.91.91.

De Mangelbeekbeemden, Heusden-Zolder.

Capals Paul, Kaulillerweg, 17A, 3570 Grote-Brogel, Peer. 011/46.30.74.

Op de Bos en de Aa-beek, Grote-Brogel.

- Cuyvers Henri, Boseid, 183, 3580 Neerpelt; 011/64.31.10.
Wandelen door de Rooie Pier, Neerpelt.
- Cox Germaine, Populierestraat, 5, 3570 PEER. 011/73.57.27.
In den Brand, Hechtel.
- Deelkens Marcel, Salvatorstraat, 35, 3590 Hamont.
Wandelgids aan het Mulke, Hamont-Achel.
- De Jonghe Anita, Neerstraat, 108, 3980 Tessenderlo.
Opgespoten land te Mol-Gompel.
- Follon Luc, Thomas Watsonlaan, 7, 3581 Achel. 011/64.10.70.
Achel, natuurwandeling met historische elementen.
- Govaerts Eugene, Vismarkt, 29/2, 3980 Tessenderlo.
Gerhagen II, Tessenderlo.
- Hermans Eddy, Neerstraat, 108, 3980 Tessenderlo.
Opgespoten land te Mol-Gompel.
- Houben Henri, Koleneind, 76, 3590 Hamont.
Wandelgids Beverbeek, Hamont.
- Jaspers Jos, Trompetstraat, 9, 3560 Koersel-Beringen.
Wandelen op de Muizenheide te Beringen.
- Kerkhofs Inge, Beemdstraat, 27, 3578 Meeuwen.
Puzzelpad omgeving Berenheide en Aa-beek, Meeuwen.
- Laenen Maria, Asdonkstraat, 31, 3294 Molenstede Diest, 011/33.40.58.
Wandelgids voor Asdonk en omgeving, Tessenderlo.
- Langie Luc, Casinolaan, 116, 3970 Leopoldsborg. 011/34.13.19.
Het Chazalpad en het Koninklijk park, Leopoldsborg.
- Lenaerts Roza, Vrijheidstraat, 35, 3570 Peer; 011/73.57.46.
Wandelen in de Dommelvallei te Peer.
- Meylaerts Rik, Acasialaan, 49, 3573 Wijchmaal.
Wandelgids van het Bolisserbeekgebied, Wijchmaal, Eksel, Peer.
- Noten Leo, Oude Watertorenstraat, 17, 3590 Hamont. 011/44.57.46.
Wandelgids aan het Mulke, Hamont-Achel.
- Nijsen Josée, Solterweg, 23, 3670 Neeroeteren; 011/86.30.37.
Een wandeling in "Den Tösch" te Neeroeteren.
- Onraedt Ludo, Tramstraat, 8, 3970 Leopoldsborg; 011/3417.70 Thijs.
Het Chazalpad en het Koninklijk park, Leopoldsborg.
- Oosterbos Carine, Weg naar As, 51, 3671 Opoeteren. 011/85.60.90.
Een wandeling in de Bosbeekvallei, Opoeteren.
- Peeters Rita, Vismarkt, 29/2, 3980 Tessenderlo.
Gerhagen II, Tessenderlo.
- Royakkers Mia, Simpelstraat, 7, 3688 Kinrooi. 011/86.36.09.
De oude Kuil en De Brand, Neeroeteren, Voorshoven.
- Rutten Jos, Venlose steenweg, 98, 3688 Kinrooi. 011/5655.35. Kupers.
Wandelgids voor het Urlobroek, Molenbeersel.
- Sels Maurice, Bebijnenwinning, 116, 3980 tessenderlo.
Gerhagen I en een Wandelgids voor Asdonk en omgeving, Tessenderlo
- Sleurs Jean-Pierre, Orchideenlaan, 22, 3581 Hamont-Achel. 011/64.28.43Cox
Achel, natuurwandeling met historische elementen.

- Swillens André, Solterweg, 23, 3670 Neeroeteren. 011/86.30.37.
Een wandelweg in "Den Tösch" te Neeroeteren.
- Simons Louis, Arkstraat, 22, 3578 Meeuwen. 011/46.13.34.
Wandelgids voor de kleine Heide te Meeuwen-Grutrode.
- Taens Brunilde, Meeuwerbaan, 52, 3570 Peer.
Wandeling naar Siberië, Peer.
- Vanbuel Reinilde, Meeuwerbaan, 22, 3570 Peer.
Wandeling naar Siberië, Peer.
- Vandesande André, Rechterstraat, 1, 3511 Kuringen 011/22.25.38.
De Borggraaf te Hasselt.
- Vandewal Herman, Torenstraat, 2, 3578 Meeuwen. 011/46.63.37.
De Donderslag te Meeuwen.
- Van Dijck Alfons, Vrijheidstraat, 35, 3570 Peer. 011/73.71.50.
Wandelen in de Dommelvallei, Peer.
- Van Dijck Jan, Asterstraat, 4, 3578 Meeuwen.
De Donderslag te Meeuwen.
- Vanhout Francine, Vliegeneindestraat, 24, 3581 Koersel. 011/42.29.74.
Een wandelroute op het grondgebied van Korpel.
- Van Hout Hélene, Oude Pastorijstraat, 26, 3581 Hamont-Achel. 64.51.64.
De Tomp te Achel.
- Verlaak Tony, Stappenvekenweg, 6, 3670 Neeroeteren.
De oude Kuil en de Brand, Neeroeteren Voorshoven.
- Vermeulen Paula, Hasenveldstraat, 1, 3570 Peer.
De Tomp te Achel.
- Wijjeers Philomène, Pundershoekstraat, 45, 3588 Hechtel-Eksel.
Het domeinbos Pijnven te Eksel.
- Wijnants Nicole, Leukenstraat, 2, 3668 As.
Zoek rust in de Maten te Genk.
- Winters Pierre, Boelehoefstraat, 18, 3580 Neerpelt.
De Watering op de Damsheide te Neerpelt.

DE WINTER.

December legt zich neer
in schone sneeuw verzonken,
het licht zonder verweer
gerezen en verblonken
schieet voor de laatste keer
zijn schichten door de tronken
De wijn van 't oude jaar is weer
tot op de moer gedronken.

Anton Van Wilderode.

Composteren ligt anders. Vanaf '77 draait te Hoeselt het composteerbedrijf voor regio I. Hoe werkt het? Bij aankomst wordt het huisvuil in grote trommels gezift, gebroken en gesplitst; het groot materiaal via een transportband afgevoerd en gestort. Het klein materiaal wordt in "gistcellen" gedeponeerd en na 24 uur in bakken overgezet. Hier bereikt het afval een temperatuur van 55° en alle schadelijke kiemen worden gedood. Na 4 dage legt men het product op rijpingsvelden. Hier blijft het 3 maanden en dan is het klaar voor de afnemers.

Bij composteren bestaan ook nadelen: er is een afzetmarkt nodig; 60% van de aan- gevoerde hoeveelheid dient nog gestort; reukhinderd, maar die is te Hoeselt ver- minderd; onzuiverheden in het eindproduct (glas, plastic); enz..Voor al deze problemen bestaat echter een technische oplossing. 60% nastorten is natuurlijk HET tegenargument. Men kan echter dit pakket laten verwerken door het recyclege- bedrijf van regio III; in ruil kan Hoeselt het composteermateriaal van regio III opwerken. Maar....????

In regio III opteerde men voor een recyclagebedrijf dat in 83-84 operationeel wordt. Het is van het type van Wijster (NED) dat onlangs productief werd. Men werkt daar als volgt: binnenkomend huisvuil wordt door roterende hamers kapot geslagen, door een 1ste trommelzeef gedreven voor het uitsorteren van groot plasticafval en langs windfilters gestuurd. Metaal wordt afgescheiden door magneten en niet recycleerbare delen verwijderd (30%). Langs windcycloon en vermaler komt het materiaal in een 2de trommelzeef waar klein plaatsiek en composteerbaar materiaal worden gescheiden. Na verwarmen en drogen wordt zwaar papier afgezonderd door een 2de trommelzeef. In Wijster zit nog glas in het compost maar met een bijkomende "werkingsunit" kan het uitgesorteerd worden.

Dit systeem waarborgt het hergebruik van belangrijke hoeveelheden grondstoffen. Van 100.000 ton huisvuil recupereert men: 20.000 ton papier, 5.000 ton plastic, 2.000 ton metaal, 10.000 ton glas en 33.000 ton composteerbaar materiaal: samen 71 % herwonnen grondstoffen. Deze producten zijn verkoopbaar, maken het bedrijf rendabel, verminderen de grondstofverspilling en verlagen de prijs van energie en grondstof. Als dat niet de moeite is, wat dan wel???

HET ALTERNATIEF BIJ UITSTEK ligt echter bij Jan met de Pet: de afvalberg drastisch VERKLEINEN en de huisvuilproductie VERMINDEREN. Dit "verminderingseffect" kan ook in de hand gewerkt worden door op microschaal te hergebruiken en te herwinnen, door aanleg van een composthoop, door meermalen gebruik van verpakking, enz...Op industriële schaal kan men de productie van wegwerperverpakingsproductie ombuigen en het statiegeld voor glazen verpakking terug invoeren. Ook selectieve omhaling is belangrijk: denk aan glas, papier, plastic, olie, autobanden en metalen. Zij zouden selectief door de Overheid moeten gebeuren.

Dit alles vergt van OVERHEID en VERRBRUIKER een nieuwe visie en aanpak. Het probleem is alleen oplosbaar door samenwerking tussen beide. Privé-initiatief dient door de overheid gesteund en de bevolking bestendig gesensibiliseerd. Alles moet "soepel" gaan met maar één streefdoel voor ogen: vermindering van de afvalhoop en herwinning van de grondstoffen. Dit vergt echter politieke en sociale moed.... maar die ontbreekt meer dan ooit...helaas.

GUST MEYER.

XX
DE MENS IS HET ENIGE DIER, DAT ZIJN EIGEN NEST BEVULT.
XX

26 LAATSTE BLADZIJDE VAN 1980

Verleden jaar verhoogden we de prijs van Erica, omdat we een klein gaatje hadden in de begroting van de uitgaven. We verlaagden ook het aantal bladzijden. Daardoor is nu het gaatje weer dichtgegroeid. Door al dat gevier zonder volk, is er nu ergens anders weer een gaatje ontstaan. En aangezien ik niet van gaatjes houd, althans niet van dat soort, moet ook dat gaatje weer toe. Daarom handhaven wij onze principes en onze kostprijs. Dus.....

De abonneuten betalen voor jaargang 81: 200 luttele frankskens. Een cadeau-abonnement kost voor 1981 eveneens 200 fr. Alle gidsen krijgen het blad gratis aangeboden, maar van hen wordt een vrije bijdrage verwacht, vóór 10 januari te storten op onze rekening bij Cécile.

Van mijn kant: dank U: drukker, Moederke, Marijke, Cécile, Roger, Gust en alle medewerkers. Ik hoop nog wel eens wat lettertjes te zien van U.

Namens het bestuur van de Werkgroep Limburgse Natuurgidsen worden U naar aloude geplogenheid de beste wensen aangeboden voor een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar in 1981 met een goed vooruitzicht op een beter leefbare wereld.

W. van der Vliet